

[Bertel Dahlgaard.]

at i mange lande er apotekerforslag gengangere gennem mange år. I Sverige har der siden århundredskiftet arbejdet 5 apotekerkommissioner, men jeg tror nu ikke, dette eksempel bør efterfølges.

Vi gennemførte her i landet i 1932 en apotekerlov uden kommissionsarbejde. Ingen tør i dag fordømme den lovgivning, der under de daværende forhold blev gennemført. Og må jeg føje til, at i den femte kommission, som for kort tid siden blev nedsat i Sverige, synes det, som om man er på vej bort fra det foreslåede statsmonopol og nærmer sig veje, der har lighed med de veje, det nu fremsatte lovforslag er udtryk for.

I tilknytning til den socialdemokratiske ordførers bemærkninger vil jeg gerne sige, at det nok vil være rimeligt, at der gives det kommende udvalg nærmere oplysninger vedrørende det såkaldte vitaminsalg. Spørgsmålet om ret til salg af vitaminpræparater har jo været genstand for megen omtale; en dom angående et konkret forhold er afsagt i byretten, og den tidligere indenrigsminister nedsatte en kommission til at overveje sagen. Kommissionen har også, såvidt jeg ved, afgivet betænkning, men den er ikke blevet offentliggjort af den tidligere minister — jeg ved ikke, om den højtærede indenrigsminister kan tænke sig at oplyse noget om disse forhold her i dag? I hvert tilfælde håber jeg, at ministeren er rede til at drøfte sagen nærmere i udvalget.

Til slut vil jeg gerne sige et par ord om problemet vedrørende de ældre farmaceuter, som er faldet for den aldersgrænse, der spærrer for opnåelse af bevilling som apoteker. Det kan ikke nægtes, at der netop i disse år, hvor aldersgrænsen gælder et så stort antal, foreligger et meget alvorligt problem. I 1943 blev der gennem overenskomst mellem apotekere og farmaceuter truffet en ordning om oprettelse af en løntilskudsfond, men med den prisudvikling, der senere er sket, vil denne løntilskudsfond ikke i længden kunne bære de med ordningen følgende udgifter. Vi drøftede spørgsmålet i apotekerkommissionen, men kunne ganske naturligt ikke nå til et resultat, da det, hvad sikkert alle vil indrømme, vil være meget vanskeligt her at træffe en ordning

gennem lovgivning. For disse farmaceuter stiller problemet sig selvfølgelig således, at de dels må ønske en større sikkerhed for bevarelse af deres arbejde, dels må ønske, at det økonomiske grundlag for løntilskudsfondens sikres. Jeg vil gerne bede den højtærede minister nøje overveje hele denne sag, der betyder så meget for de pågældende, og yde sin gode medvirken til, at der på dette område kan tilvejebringes den større tryghed, som er et så berettiget ønske.

Petra Petersen: Da lovforslaget om apotekervæsenet i februar måned i år var til første behandling her i folketinget, udtalte mit partis ordfører, fru Inger Merete Nordentoft, at der i lovforslaget var ting, vi var tilfredse med og gerne ville medvirke til at få gennemført. Dette tilsagn gælder også nu ved genfremsættelsen af lovforslaget.

Man vil fra mange sider følge dette lovforslag og dets behandling både her i tinget og i udvalget, og det spørgsmål må rejse sig, om der ikke skal noget helt andet til, end hvad lovforslaget indeholder, selv efter genfremsættelsen. Lovforslaget omfatter jo en ikke uvæsentlig del af vort sundhedsvæsen, og her ligger mange uløste problemer. Et spørgsmål, som trænger til en generel løsning, er den videnskabelige forskning og fremstillingen af medicin. Desuden omhandler lovforslaget apotekernes indtjeningsmuligheder og hele standens løn- og pensionsvilkår. Men det vigtigste formål med dette lovforslag må dog være at skaffe befolkningen medicin til priser, den kan betale. Jeg har i „Ugeskrift for Læger“ læst, at gennemsnitsavancen for medicin ligger på 44 pct. Det er ikke nogen helt lille avance. Det er svært for befolkningen at forstå, at den diskussion, der hidtil har været ført om denne lovgivning, i væsentlig grad har været ført medicinallyfabrikkerne og apotekerne imellem, og at disse parter hver for sig føler sig som den forurettede. Så længe den nuværende monopolordning er gældende, er det indlysende, at parterne fører diskussionen på denne måde. Vel skal såvel apotekerne som medicinallyfabrikkerne have deres arbejde betalt, men i befolkningens interesse ville det være gavnligt, om der var en større kontrol med priserne